

Indické státní školství je něco nesmírně zvláštního. Ve státních školách jsou učitelé, ale nemají koho učit, popisuje páter Ženíšek

15. červen 2019

Hovory

Poslechněte si Hovory s Pavlem Ženíškem, ředitelem Salesiánské asociace Dona Boska (SADBA)

Délka audia **23:58**

Foto **Jana Přinosilová**

Proč salesiáni pomáhají dětem (nejen) v Indii? Proč je pro místní čest a velká prestiž, pokud dochodí právě „tu jejich“ školu?

ČTĚTE TAKÉ

Indická škola skrývá první píano Freddieho Mercuryho

V Indii je zakladatel salesiánů Don Bosco synonymem pro kvalitní školství. „Už od samého začátku našeho působení v Indii se věnujeme vzdělávání a školství. A je to rozdíl proti práci v ČR, která je taky cílena na děti, ale na jejich volný čas,“ popisuje ředitel Salesiánské asociace Dona Boska, které se běžně říká SADBA, páter Pavel Ženíšek.

Za socialismu pomáhali taky, ale byly to hlavně menší dětské skupiny „a bylo to na ‚tajňačku‘. A když pak přišla revoluce, práci s dětmi jsme dál rozvíjeli. Indické dítě ale volný čas nemá. Musí pomáhat rodičům, kteří pracují od rána do večera. Co potřebují, je dobré vzdělání. Bez něj nemají šanci na dobrou práci a bez ní se neuzíví. Státní školství je tam totiž hodně zvláštní,“ říká diplomaticky.

Každý indický učitel sice touží pracovat ve státní škole. Ale jen proto, že dostává plat... a vlastně za nic. „Nikdo nekontroluje, co učitel dělá. Na vlastní oči jsem viděl několik úplně prázdných státních škol. Učitel je doma, bere své peníze a nemusí dělat vůbec nic. Ale často si pak přivydělává v nějakém dalším zaměstnání.“

Učitele nikdo nekontroluje

Státní indické školství tak sice znamená dostatek učitelů, zato úplně nefunkční školy. Pak jsou tam školy soukromé (včetně církevních), které mají dobré jméno, ale co nemají, jsou kantoři.

12
fotografií

Problém, který tak den co den řeší, je nedostatek kantorů. Nejenže nedostanou stejné peníze jako ti ve státní škole (protože jsou placeni ze školného), ale problém je i s jejich vzděláním.

„To je taky důvod, proč teď začínáme s pětiletým programem pomoci vzdělávání učitelů. Aby mohli učit líp. Žáky mají nadšené a opravdu rádi chodí do školy.“

Salesiáni se snaží ty úplně nejchudší děti podporovat a platí jim i školné. „Přitom jsme narazili na to, že sice máme děti nadšené pro učení, ale moc se toho nenaučí, takže jsme začali s financováním týmu pedagogů, kteří vzdělání mají, aby pomohli učit další kantory.“

Čech John Med je v Indii svatý muž

Tým jezdí po vesnicích a navazuje tak vlastně na systém, se kterým v Indii začali Rakušané. Mezi největší české salesiánské misionáře v Indii patřil až do své smrti (2011) John Med. Prožil tam víc než 75 let a byl učitelem, ředitelem, provinciálem nebo třeba skladatelem náboženských písní.

ČTĚTE TAKÉ

V Indii vzniká centrum byznysu na zelené louce. Bude z něj nový Singapur?

„Pěšky chodil po horách a zakládal školy... Dodnes jméno John Med znají úplně všichni a je považovaný za svatého muže,“ říká páter a ředitel SADBY.

I Pavla Ženíška považují ti, co ho znají, za novátora a salesiána, který by se rozdál. Taky za „uvěřitelného muže“, který říká to, čemu sám věří. „Slyším to prvně, ale já jsem vždy rád, když se mluví na rovinu a stejně se, dřív nebo později, pravdy člověk dobere,“ odpovídá.

„Raději mluvím, jak mi zobák narost, a občas mi někdo řekne, že jsou má kázání pronášena nespisovnou češtinou. Ale mluvím stejně jako ostatní a možná i proto, že to často pomáhá odstranit tu první bariéru.“

Bodrý Moravák z Plzně

Lidé si o něm často myslí, že je „to takový bodrý Moravák“. „No, já vlastně jsem Moravák jen tak napůl, protože pocházím z Plzně. Možná až polovinu života jsem na Moravě strávil – v Ostravě a pak asi pět let v Brně-Lišni. A takové ty věci jako přijetí druhého nebo pohostinnost, to jsem v Brně opravdu hodně vnímal... S plno lidmi, které jsem tam potkal, jsem v kontaktu dodnes. Připravoval jsem je na svatbu a pak křtil i jejich děti,“ popisuje.

Práce lidí v kobylickém středisku, kde působí, je zaměřena na originalitu jednotlivce a věnuje se hlavně dětem. „Práce sv. Jana Boska je pro nás inspirací dodnes. On se staral asi o 500 kluků a všechny znal jménem... U nás je teď zaregistrováno kolem dvou tisíc mladých a dobro v nich obsažené je pro nás inspirující.“

Přitom to podle Pavla Ženíška rozhodně neznamena, že by všichni byli věřící nebo chodili do kostela. „Asi tam ale něco cítí, jsou přitahováni naším stylem práce a své v tom jisté má i dobře přístupné místo, a to i přestože, řeknu to škaředě, smrdí kostelem,“ dodává.

Víc si poslechněte v audiozáznamu pořadu Hovory. Ptala se Eva Hůlková.

Pavel Ženíšek, ředitel organizace Sadba | foto: Kamila Schusterová

autoři: [Eva Hůlková](#), [Věra Luptáková](#) | zdroj: Český rozhlas

SOUVISEJÍCÍ